

3.1.2 Indførelse af regler om udbetaling af løbende erstatning for tab af erhvervsevne indtil der kan fastsættes en kapitalerstatning

Der kompenseres i dag ikke for det tab af erhvervsevne, tilskadekomne har haft i perioden før afgørelsestidspunktet, når sagen sluttet med en kapitalerstatning. Med forslaget bliver det muligt at tilkende løbende erstatning i den periode, der går fra tabet af erhvervsevne opstår, og til afgørelsestidspunktet. De løbende erstatninger udbetales som et skattepligtigt tilgodehavende.

Det skønnes, at det drejer sig om ca. 2.000 sager om året for offentlig og private, hvor den tilskadekomne efter lovændringen vil få tilkendt en løbende ydelse i en periode forud for kapitalerstatningen. Det skønnes, at tilskadekomne i gennemsnit vil blive tilkendt løbende ydelser for en periode på 13-14 måneder.

Det skønnes, at forslaget medfører en merudgift på 18,0 millioner kr. for det offentlige

Da løbende erstatning er skattepligtig, vil den samlede (offentlige + private) merudgift på de 51,4 millioner kr. generere et øget skatteprovenu, og de løbende erstatninger indgår ligeledes i reguleringen af de sociale ydelser. Det skønnes, at skatteprovenuet og besparelsen på sociale ydelser vil være ca. 20 millioner kr., når forslaget er fuldt indfaset (ca. 10 år).

Beregningerne er baseret på afgørelser truffet i perioden 2000-2005.

3.1.3 Justering af reglerne om dispensation for anmeldefristen

Det skønnes, at ændringen af reglerne for dispensation af for sent anmeldte skader vil medføre, at der tilkendes erstatning i 200-250 flere sager om året. Det skønnes, at det vil medføre en merudgift på 21,0 millioner kr. for det offentlige.

Da en del af erstatningsudbetalingerne vil blive tilkendt som løbende erstatninger, vil der genereres et skatteprovenu. Desuden vil de løbende ydelser indgå i reguleringen af de sociale ydelser og derfor medføre en lille besparelse for de sociale ydelser. Det skønnes, at skatteprovenuet og besparelsen tilsammen vil blive på 10 millioner kr., når forslaget er fuldt indfaset (ca. 20 år).

Ændringen af reglerne for dispensation af for sent anmeldte gælder for arbejdsulykker indtrådt og erhvervssygdomme anmeldt efter ikrafttrædelsen. Derfor vil der være en indfasningsperiode på ca. 5 år for de udgifter, der vedrører selvforsikrede. Beregningerne er foretaget på baggrund af ulykker anmeldt i perioden 1999-2004.

3.1.4. Automatisk underretning til Arbejdsskadestyrelsen af visse kræftformer

At Arbejdsskadestyrelsen skal underrettes om anmeldelser af enhver arbejdsbetinget kræftlidelse skønnes at medføre ca. 60 flere anerkendelser om året.

Det skønnes, at ændringen hovedsageligt vedrører private arbejdsgivere, idet det er inden for disse brancher, at disse lidelser anmeldes.

En del af erstatningsudgifterne vil blive tilkendt som løbende erstatninger. Da de løbende erstatninger er skattepligtige, vil det generere et øget skatteprovenu. Det vil ligeledes betyde en mindre besparelse for de sociale ydelser, da de løbende erstatninger indgår i reguleringen af disse. Det skønnes, at det øgede skatteprovenu og besparelsen på sociale ydelser tilsammen udgør ca. 11 millioner kr., når det er fuldt indfaset (ca. 20 år).

Det skønnes, at de administrative omkostninger for Sundhedsstyrelsen beløber sig til 0,6 millioner kr. årligt samt en engangsudgift på 0,9 millioner kr. til udviklingsarbejde, herunder IT. Det forventes, at beløbene finansieres via Arbejdsskadestyrelsen administrationsbidrag. Arbejdsskadestyrelsen skal anvende ca. 100.000 kr. til udvikling af IT, så styrelsen kan modtage oplysningerne fra Sundhedsstyrelsen. Dertil kommer, at der skal behandles ca. 70 sager mere om året.

3.1.5. Præciseringen af, at forsikringsselskaberne og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring betaler alle udgifter til sagsoplysning i konkrete sager, kan betyde, at enkelte udgifter, der hidtil har været afholdt over Arbejdsskadestyrelsens drift, nu flyttes til forsikringsselskaberne og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring. Det vurderes at få minimal betydning.

3.1.6 Økonomiske bemærkninger til forslagene fra AES-udvalget

En pay-as-you-go ordning vil i en overgangsperiode være billigere for arbejdsgiverne end en reservehensættelsesordning. For de tilskadekomne er der ingen ændring i deres rettigheder eller i sikkerheden for deres erstatninger.

Overgangen til pay-as-you-go skønnes at medføre en besparelse for det offentlige i starten af perioden på 0,4 milliarder kr. Besparelsen vil gradvist aftage over en periode afhængig af udviklingen i erstatningsudgifterne for de omfattede erhvervssygdomme.

Der er betydelig usikkerhed forbundet med prognosen. Det har historisk været således, at blandt andet flere højesteretsdomme, kendelser fra Ankestyrelsen og store udsving i antal behandlede sager i Arbejdsskadestyrelsen har medført tilsvarende store udsving i